

H-DC The Oldtimers Den-Haag 1966 - 2016.

Het verhaal van Bert Ris.

Mijn Liberator en HDC The Oldtimers.

Ik was een jaar of 9, 1973, toen ik bij een vriendje in Amsterdam een zwarte accu zag die volgens hem uit een Harley Davidson kwam.

Hij had hem van straat meegenomen en op zijn kamer staan.

Ik geloofde dat direct maar ik had geen flauw idee wat een Harley Davidson was....maar mijn vader wist het gelukkig wel en die begon direct verhalen te vertellen over de oorlog en de politie op motoren etc.

Dus als ik met pa in de auto zat dan keek ik in het rond of ik er een zag.

In die tijd was dat nog goed mogelijk aangezien veel mensen nog geen auto hadden maar zich op twee wielen verplaatsten.

Sindsdien is het blijven sluimeren waardoor Harley Davidson toch wel mijn merk is geworden ondanks het gezever van vriendjes dat je beter een BMW kon hebben, die waren sneller. Boeien! Duh!

Eenmaal 18 jaar oud haalde ik mijn rijbewijs op een oude versleten en gare Suzuki GT550, die kon ik net aan betalen, een Harley was mijlen ver weg.

Na een paar jaar sparen en een beetje inkoop en verkoop van motoren belde een maatje op en zei dat ie een Liberator had gekocht.....shit hij is me voor!

Hij kocht hem in Elburg en het was een gebakkie, versnellingsbak versleten, liep slecht, miste van alles en toch voor een hoop geld gekocht en ook nog zonder geldig kenteken.

Wel een linnen exemplaar maar niet compleet.

Dus die moest gekeurd worden, maar eerst ging hij hem restaureren en zodoende kwam ik regelmatig bij Larry in Den Haag waar ik op een dag een Liberator zag die voor de handel stond.

Hij was niet van Larry maar van of via Jan Cranenburgh die daar werkte of zijn hobby uitoefende, dat weet ik niet meer.

Het verhaal was dat Jan hem moest verkopen voor iemand die ging emigreren naar Australië of zoiets en hij had er twee en een kon er maar mee.

Tja, ik was gelijk helemaal opgefokt want die Liberator was in orde en met een geldig kenteken voor ongeveer hetzelfde bedrag als die van mijn maat!

Thuisgekomen heb ik mijn vader overtuigd dat er een Liberator ging komen.....nou ja, dat vond ik dan....pa zei doodleuk: verkoop eerst die Kawa maar!

Wat een wijsheid!

Zo gezegd zo gedaan en de Kawa was gauw verkocht en voor een dikke prijs (was ook wel een plaatje en tiptop).

Daarna met pa direct naar Larry en na een mislukte poging tot onderhandelen, prijs is prijs en dat zijn ze waard aldus Jan, de Liberator gekocht.

Het kenteken is het kenteken van 1950.

We hebben hem opgehaald in een aanhanger en thuis direct afgeladen en geprobeerd te rijden. Dat was hilarisch want die voetkoppeling en tankschakeling waren wel heel erg vreemd! De hele buurt in een deuk maar na een keer of wat reed ik een rondje om het blok. Mijn mondhoeken waren zowat uitgescheurd door de enorme glimlach op mijn bakkes.....tjonge wat een adrenaline en wat een feest! Tijd voor een biertje.....

In de volgende 3 jaar had ik er inmiddels al een paar gezien en had besloten dat de kleur anders moest, hij was metallic bruin uit een spuitbus en helemaal verschoten.

Op een zondagmiddag na Vehikel heb ik hem gedemonteerd en vervolgens hier en daar wat gerepareerd.

Ik heb de oude verf verwijderd en vond onder de lak nog een cent of een stuiver die erop gesoldeerd was, ik meen op de tank.

Het achterspatbord was een originele maar verbouwd tot burger en van het voorspatbord weet ik het niet meer.

Ik heb de verfdelen naar een bevriende plaatwerker/spuiter gebracht met de opdracht om er iets moois van te maken, ik heb een olijfgroene kleur uitgezocht van een Fiat 124 en die is erop gekomen. Uiteraard de hele handel weer in elkaar gezet en sindsdien is er niets meer aan veranderd.

Gek genoeg heb ik er weinig mee gereden doordat mijn andere passie iets heel anders is namelijk zeilen (Jan jij toch ook?).

Dat is met de paplepel ingegoten dus moeilijk te combineren.

Ik heb ook nooit tochten gereden of vakanties op de motor gemaakt maar dat vind ik niet erg want als ik de Liberator start begint de vakantie en ieder ritje is een feest.

Overigens is Liberator als benaming of typeaanduiding voor een WLA of WLC nogal vreemd voor mijn Engelse vrienden want die kennen ze dus alleen maar als 45, WL45, WLA of WLC.

Toen een vriend van mij een keer naar mijn Liberator vroeg begrepen die Engelsen er geen reet van terwijl die vriend bij hoog en laag volhield dat ze echt Liberator heten.....LOL!

Overigens vonden de Engelsen het toen maar "a big slow chunk of metal" maar ondertussen rijden ze Harley en als ik hem ooit verkoop wil hij hem....! Snap je het nog?

Ik heb al die jaren sinds ik lid werd, ik dacht 1999, geprobeerd om een volwaardig clublid te zijn maar dat is niet gelukt waardoor ik vast wordt beschouwd als "slappend lid" in de zin van clubleden die je nooit ziet maar wel de clubavonden etc. meefinancieren, het is jullie gegund hoor, geen zorgen. ...

Natuurlijk ken ik wel een paar clubleden, Ron Vogel was ooit een collega en dan natuurlijk Larry en Jan (weet je dat nog Jan?) en Henk v.d. Hengel via weer een andere route namelijk de Velorex en George of Sjors die bij Larry was toen ik mijn Liberator ophaalde, Guus die me een keer heeft geholpen op de Grote Markt in Haarlem (na een of andere hardloopwedstrijd) toen de accu leeg was gelopen door kortsluiting etc. alleen op clubavonden is het wel eens vreemd want jullie zien een vreemde en ik zie er een heleboel! LOL!

Maar hoe dan ook, mijn Liberator is mijn lust en mijn leven en als ik er een zie rijden wordt ik net zo enthousiast als destijds toen ik de mijne kocht.

Want het is en blijft een feest, je kan lullen wat je wil.

Mocht je ooit in de buurt zijn dan ben je welkom.

Groeten,

Bert.

